

Caro dolce ben mio

De sons, tientos, batalles i gloses

Carlos Sánchez Leonardo - Cornetto i flautes

Marina López Manzanera - Orgue

Marina López Manzanera, clavicembalista, organista i pianista murciana, dedica la seva formació musical a la divulgació de la música històrica i a l'educació. Va estudiar piano i clavecí al Conservatorio de Música de Murcia i va realitzar els seus estudis superiors al Conservatorio Superior de Música de Murcia i a l'ESMAE d'Oporto (Portugal), a més d'ampliar la seva formació a l'ESMUC de Barcelona. Va acabar els seus estudis el 2022 de la mà de Javier Artigas amb Matrícula de Honor i les qualificacions més altes. El 2021 va ser seleccionada com a solista en el XIV Ciclo de Jóvenes Solistas de la Región de Murcia i finalista del concurs Juventudes Musicales de España juntament amb Anacronía, rebent el premi especial al "millor intèrpret de música barroca". A més, després de realitzar estudis de postgrau en Educació Musical a la Universitat Autònoma de Barcelona i de Gestión Cultural a l'IGECA, es va especialitzar en interpretació i investigació de la música ibèrica al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid i en orgue al Conservatorio Superior de Música de Murcia. Actualment és professora de clavecí al Conservatori d'Alacant.

Des del 2020 forma part d'Anacronía, grup amb el qual ha estat viatjant per tot el territori estatal, fruit del Premi "Ensemble Emergente 2023" de FestClásica, pels Països Baixos, Àustria, Bèlgica i Polònia, i va ser guardonat com a "Millor Grup Jove 2022" per l'Associació GEMA, seleccionat per IYAP (Amberes) i EEEMERGING+. Com a solista, ha tocat a Múrcia, Madrid, Extremadura, Itàlia i Àustria.

A més de ser membre fundador dels grups Anacronía, Pulsar Velado, Mavra i Capella Invicta, treballa al costat del contratenor murcià Pedro Pérez i ha col·laborat amb importants agrupacions del sector, com ara Cantoría, amb la qual va tocar al prestigiós Wigmore Hall de Londres, l'Orquesta Sinfónica de Murcia, l'Orquesta Sinfónica de Madrid, la Jovem Orquestra Portuguesa, Sine Tempore, l'Orquesta de Jóvenes de la Región de Murcia, l'Orquesta Sinfónica de la UCAM, Intensio, la Camerata Antonio Soler, La Arcadia, l'Ensemble ECOS i l'Orquesta de la Universidad de Murcia, on treballa com a coordinadora i professora del Taller de Música de Cambra

Carlos Sánchez Leonardo és flautista de bec i corneta renaixentista. Va començar els seus estudis musicals a Madrid per, posteriorment, traslladar-se a Portugal per estudiar a la classe de Pedro Sousa Silva. És llicenciat en flauta de bec per l'Escola Superior de Música e das Artes do Espetáculo (ESMAE, Portugal), obté un Màster en Musicologia Històrica per la Universidad de La Rioja i un Màster en Interpretació Històrica per l'ESMAE, diploma que va aconseguir amb les màximes qualificacions. Va estudiar corneta a l'ESML de Lisboa amb Tiago Simas Freire. Actualment cursa el programa de doctorat en estudis humanístics a la Universidad de la Rioja.

Va ser beneficiari d'una beca d'investigació del CESEM-IPP de la Universidade Nova de Lisboa per estudiar i explorar mètodes d'aprenentatge musical del segle XVI. També va participar en el projecte "Towards an anthology of renaissance portuguese music", organitzat per la mateixa institució i finançat pel programa Creative Europe de la UE. Ha rebut classes de flautistes com Luis Beduschi, Vicente Parilla, Susanna Borsch, Pedro Sousa Silva, Fernando Paz, Michael Schneider, Jostein Gundersen i Wilbert Hazelzet, així com de músics de prestigi com Carlos Mena, Jacques Ogg, Markus Hünninger i Hiro Kurosaki.

Ha ofert concerts a Espanya, Portugal, Itàlia, Finlàndia i França, tant en solitari com juntament amb agrupacions com Arte Minima, Capella Sanctae Crucis, O Bando de Surunyo, Iliber Ensemble i FaSuperLa Project. Ha participat en produccions com "Frágua de Amor" de Gil Vicente, una coproducció d'A Escola da Noite i O Bando de Surunyo; L'Orfeo de Monteverdi al Teatro Real de Madrid, i en la gravació dels discs "Ad Tenebras" amb Capella Sanctae Crucis –nominat als ICMA2025–, així com "In Splendoribus", "Missa O Beata Maria" i "A Música Secreta de V.Lusitano" amb Arte Minima. Així mateix, ha participat en festivals com "Aurore Renaissance simusiikkijuhlat", "Festival Internacional de Música Sacra de Madrid" (FIAS), "Semana de la música Religiosa de Cuenca", "Festival de Música Sacra de Granada", "Lisboa Antiga", "Festival dos Capuchos", entre altres.

Caro dolce ben mio

De sons, tientos, batalles i gloses

Durada aproximada 1h

Sinfonía e gagliarda - S. Rossi (1570-ca. 1630)

Invidioso amor - A.Striggio (1536-1592) / G. Bassano (1558-1617)

Canção a quatro glosada - A. Carreira (1520-1597)

Ancor che col partire - C. Rore (1515-1565) / G.B. Bovicelli (1550-1594) / A. Cabezón

Caro dolce ben mio - A. Gabrielli (1533-1585) / G.Bassano

La dama le demanda - A. Cabezón (1510-1566)

Danzas - A. Falconieri (1586-1656)

Corrente Italiana - Juan de Cabanilles (1644-1712) [Atrib.]

Tiento lleno de 2º tono - Juan de Cabanilles

Doulce mémoire - P.Sandrin (1490-1561) / A. Cabezón / D. Ortiz (1510-1570)

Batalha de 6º tom - Pedro de Araújo (c. 1640-1705)

Notes al programa

Caro dolce ben mio pretén apropar al públic diferents representacions de la música instrumental dels segles XVI i XVII a la península Ibèrica i a Itàlia, d'una manera accessible i variada, així com mostrar els diferents registres d'instruments com l'orgue, el cornetto i la flauta de bec. *De sons, tientos, batalles i gloses* és un programa en què es presenten alguns dels grans èxits del segle XVI, com *Ancor che col partir* o *Doulce Mémoire*, juntament amb diferències i tientos d'A. Cabezón i Juan de Cabanilles, així com de l'organista portuguès António Carreira, la seva "canção glosada" de la qual es troba als manuscrits conservats del monestir de Santa Cruz de Coimbra.

Acompanyem aquestes peces amb exemples d'altres manifestacions de la música instrumental, com un conjunt de danses d'A. Falconieri, mestre de la Capella Reial de Nàpols, així com disminucions de G. Bassano, cornetista de San Marcos de Venècia; Bovicelli, cantant i membre de la capella de la catedral de Milà; i Diego Ortiz, violagambista toledà establert a Itàlia. En aquest repertori, el virtuosisme del llenguatge instrumental es complementa amb allò expressiu i allò vocal, donant com a resultat una gran varietat de colors i afectes.

Fitxa Tècnica

- Orgue / orgue positiu / clavicèmbal
- Banqueta
- 1 Faristol

Vídeo

Contacte

info@alteaguevara.com

+34 659705701

Instagram

[@marina.lmz](https://www.instagram.com/marina.lmz)

[@carlos.sleo](https://www.instagram.com/carlos.sleo)